

● Reportage

Na de verwoestende bosbranden worstelt Californië nu met een overschot aan water

Na jaren van extreme droogte kreeg Californië afgelopen winter te maken met buitengewoon zware stortregens en sneeuwbuien. Daardoor liepen duizenden hectaren landbouwgrond in de Central Valley onder. Zo ook Tulare Lake, een eerder drooggelegd meer dat enigszins te vergelijken is met de Flevopolder. 'Zo ziet de klimaatcrisis eruit.'

BARBARA NOORDERMEER

Komende vanaf de snelweg is het een wat bevreemdende ervaring om de San Joaquin Valley in te rijden. Hier ligt Tulare Lake, dat vroeger het grootste zoetwatermeer ten westen van de Mississippi was. Ruim honderd jaar geleden werd het meer van zo'n 25 kilometer breed drooggelegd en gingen boeren de vruchtbare grond gebruiken.

Bij de afslag staan geen borden; de enige vage aanwijzing dat de bedding van het vroegere meer begint, is dat de weg plotseling onverhard is. Een stofwolk achtervolgt de auto.

Na een paar minuten toeren over zandweggetjes, links en dan weer rechts afslaand, komt een andere automobilist in tegengestelde richting aanrijden. Hij zet zijn grote pick-uptruck parallel naast mijn stadse SUV en rolt zijn autoram naar beneden. 'Je kan hier niet verder', zegt de man die alleen lijkt te bestaan uit baard, zonnebril en baseballpetje. 'Alles staat onder water.' Ik vertel hem dat ik onderweg ben naar Corcoran, een stadje aan de oostkant van het meer. 'Ik vrees dat je helemaal terug moet rijden.' En weg is hij.

'Dit is allemaal niet zo goed doordacht als jullie in Nederland gewend zijn te doen'

Met het raam open en de motor uit valt pas echt op hoe stil en leeg het hier is. Een paar merels vliegen over, de kleur van hun vleugels gelijk aan het landschap van de braakliggende akkers. Een dijk geeft uitzicht over het gebied. En inderdaad, vanaf dit punt strekt het water zich uit tot aan de horizon. Uit het meer dat niet meer was, maar nu weer wel, steken doorweekte telefoonmasten omhoog. Als een getuigenis aan de tijd dat de mens, en niet de natuur, hier de dienst uitmaakte.

Extreme droogte
Californië worstelt al decennia met de gevolgen van de klimaatverandering. Dat uitte zich de afgelopen jaren in lange periodes van hitte. De extreme droogte die dat tot gevolg had, zorgde voor verwoestende natuurbranden en niet meer alleen in de zomer. Zelfs afgelopen januari woedde er een, in Big Sur, aan de kust tussen Los Angeles en San Francisco.

Maar afgelopen winter was ook de koudste in 44 jaar in Californië, en het begon ineens onbedaarlijk te plenzen, neerslag die op de meeste plekken in deze westelijk gelegen Amerikaanse staat zeer welkom was. Het merendeel van de boeren in Californië hoorje dan ook niet klagen. 'Positief is dat we eindelijk de reservoirs vullen', legt landbouweconoom Ellen Bruno van UC Berkeley uit.

Maar in de San Joaquin Valley is dat anders. Daar versloeg de natheid alle records. Doordat het gebied laaggelegen is, sijpelt het water van nature hiernaartoe. Aanhoudende neerslag betekent dat beekjes veranderden in kolkende rivieren en buiten hun oevers traden. Dat de

reservoirs hier overstromden en dammen barstten. Daardoor kwamen woningen, wegen en landbouwgrond onder water te staan. Voor het eerst in veertig jaar staat Tulare Lake weer vol.

'*Farming capital of California*', staat er onder het grote betonnen plaatsnaambord bij het binnenrijden van Corcoran. Met zo'n 22.000 inwoners is dit de grootste stad in de buurt van het meer. De inwoners werken veelal bij de omliggende boerderijen. Of in de staatsgevangenis die er is gevestigd en waar zo'n achttien misdaadigers vastzitten.

Zandzakken, ondergelopen voortuinen en inderhaast gegraven diepe geulen langs de weg geven blijk van de ellende door de overstromingen. Meer dan zeshonderd gebouwen in de omgeving zijn beschadigd. Toen het water in maart zo hoog kwam te staan dat het bij de huizen naar binnen liep, ging de gemeente bewoners evacueren. Sommige woningen staan nog steeds leeg. Ook het enorme complex van zuivelboerderij Vanderham West ligt er verlaten bij, de koeten zijn naar een ander gebied gebracht.

Het meer viel aan het begin van de twintigste eeuw droog toen het gebied werd ontwikkeld voor landbouw. De boeren gebruikten het water om hun akkers te irrigeren. Het water werd omgeleid en opgevangen in een ingewikkeld systeem van kanalen, dammen en sloten. Sindsdien staan er op de bodem van het meer boerderijen waar een verscheidenheid aan gewassen wordt verbouwd: noten, tomaten, graan, katoen. Ook wordt er veel

Vervolg op pagina 13

Vervolg van pagina 11

zuivel geproduceerd. Onder de boerenbedrijven in deze streek horen enkele van de grootste in Californië. In de landbouwindustrie van King's County, waar Tulare Lake en Corcoran onder vallen, gaat tegenwoordig zo'n \$2 mrd om.

Grondwater opgepompt
Water was hier altijd een zorg, vooral omdat er nooit genoeg was. Om de watertekorten te tackelen, werd er naar lieve lust grondwater opgepompt. Daardoor verzakte de grond bij Corcoran, en ligt het meer nu nog lager dan het van nature al deed. 'Dit is allemaal niet zo goed doordacht als jullie in Nederland gewend zijn te doen', zegt klimaatwetenschapper Daniel Swain, verbonden aan de universiteit Ucla. Een gebrek aan regels, toezicht en kennis heeft volgens hem tot de huidige problemen geleid. Bovendien, vertelt Swain: 'Veel is ontworpen voor een klimaat dat we niet meer hebben.'

Het verlies door de schade aan de akkers wordt door de staat geschat op \$60 mln. Ernie Kincaid (snor, spijkerbroek, geruit hemd) is manager van een pistacheboerderij. Hij staat op zijn erf en wijst naar de boomgaard. Door de overstromingen is hij 'een flink stel' bomen kwijtgeraakt. Een adering als je bedenkt dat het tot wel twintig jaar kan duren voordat een nieuwe boom de maximale hoeveelheid pistachenoten levert. 'Ik hoop maar dat ze alle infrastructuur op tijd kunnen herstellen', zegt hij met het oog op wat nog komen gaat.

Het is een sentiment dat in heel Corcoran wordt gevoeld. Want de berichten van de weerdiensten zijn alarmerend.

Tulare Lake is niet alleen uniek doordat het zo laag ligt, het ligt ook in de buurt van de Sierra Mountains. En daar viel in

Tulare Lake kan wel twee jaar vol water staan, waardoor boeren definitief worden verjaagd

maart een recordhoeveelheid sneeuw: 225% meer dan gebruikelijk is. Dat vertaalt zich volgens het Department of Water Resources in ongeveer 326 miljard liter water die op enig moment zijn weg naar beneden, naar Corcoran, vindt.

Dilemma
'Loop zo maar naar buiten', zegt Steve Brown met een handgebaar. 'Het is helder genoeg om vandaag de besneeuwde bergtoppen te zien.' De gepensioneerde schooldirecteur zit aan een tafeltje van de koffietent Amore Caffè in Corcoran met een dampende beker en zijn iPad. Brown heeft een dilemma. Enerzijds wil hij dat de temperaturen stijgen, zodat de sneeuw in de bergen snel smelt. Hij heeft er een vakantiehuis, waar hij al maanden niet is geweest door het slechte weer; andere jaren gaat het gezin er regelmatig naartoe om te skiën. Of camerabelden ziet Brown hoeveel sneeuw er ligt. Hij is bang dat het dak van zijn berghuisje het gaat begeven. 'Maar', zegt hij vervolgens, 'als de sneeuw gaat smelten, komt mijn huis hier misschien weer onder water te staan.'

Grote kans dat er de komende vier maanden meer water bij komt. Want de Big Melt is inmiddels begonnen. Vorig weekend was er sprake van een hittegolf bij Corcoran, buitengewoon vroeg in het seizoen. De thermometer liep overdag op tot 36 graden en ook 's nachts bleef het warm. Die temperatuur is ook niet goed voor de bomen en gewassen die nu in de drassige grond staan. Door de warmte gaan de wortels rotten.

Bezoek van de gouverneur

Het meer keerde al eens eerder terug, veertig jaar geleden. Ook toen was er sprake van extreme regenval. Het record dat dat jaar werd gevestigd, is nu verbroken. Charlie Boss, gepensioneerd gewagenisbewaker en tegenwoordig coach van het plaatselijke jeugdhoofbalteam, groeide op in Corcoran. Hij herinnert zich nog de overstromingen van 1983, en dat sommige inwoners op het meer gingen varen. 'De golven waren soms zo hoog, er zijn toen heel wat bootjes gekapseisd.'

Als reactie op die overstromingen werd een dijk in Corcoran gebouwd, bekostigd doordat iedere inwoner een paar tientjes extra belasting betaalde, vertelt Boss.

Bewoners moesten worden geëvacueerd toen rivieren buiten hun oevers traden.

FOTO: GINA FERAZZI/GETTY

Maar nu is er onduidelijkheid over wie er gaat betalen voor het verder ophogen van de dijk en het aanleggen van een werkend drainagestelsel. Betrokkenen wijzen naar elkaar, en de verantwoordelijkheid voor het gebied gaat over veel schijnen. De kritiek luidt dat er al sprake was van achterstallig onderhoud en er bovendien te langzaam is gereageerd. 'Het is een puinhooft', vatte landbouwconsulent Mark Grewal de situatie samen tegenover de krant de LA Times.

Ondertussen vrezen inwoners van nabijgelegen plattelandsteden als Alpaugh en Allensworth dat hun huizen geen prioriteit krijgen voor bescherming tegen het stijgende water, terwijl zij er net zo goed last van hebben.

Op 25 april bezocht gouverneur Gavin Newsom het getroffen gebied. Hij vertelde bezorgde inwoners dat de problemen voorlopig niet voorbij zijn, en sprak van een 'weather whiplash'. 'Zo ziet de klimaatcrisis eruit', wreef de Democraterin. Volgens Newsom investeert Californië 'miljarden' om gemeenschappen te beschermen tegen weersextremen.

Worstcasescenario

De vooruitzichten voor deze regio zijn niet best. Tulare Lake zou wel twee jaar vol water kunnen blijven staan. Dat kan betekenen dat de boeren definitief worden verjaagd, en duizenden inwoners van deze streek hun baan dreigen kwijt te raken. Ook de gevangenis moet verhuizen als het water hoog blijft. Voor de inwoners van Corcoran blijft er dan weinig te doen. Sommige experts omschrijven de terugkeer van het meer daarom als een van de grootste drama's van Californië.

'We verwachten meer overstromingen en meer droogte te zien', zegt klimaatonderzoeker Daniel Swain. 'Ook al was de watersnood dit jaar hoog, het komt nog lang niet in de buurt van wat we voorzien als het plausibele worstcasescenario', legt hij uit. Zelfs de permanente terugkeer van Tulare Lake is niet uitgesloten. De enigen die daar op dit moment van lijken te genieten, zijn de vogels. De meerkoeten, reigers en ibissen — vertrokken vanwege de droogte — trekken massaal naar het ondergelopen landbouwgebied.

Barbara Noordermeer is correspondent in de VS voor het FD.

Het wassende water

Smeltwater en regen zorgen voor problemen in Californië

● Locaties getroffen door overstromingen

